

toguduste wahese figitama. Sellest on nutrat meelt, häda ja wiletsust karta. Miks Baltimaa sugud ja seisused ennast nuel aeal hariduses nenda ei wõi ühendada ja sõbrustada, nagu Eitwimaa sugud ja seisused seda wanal aeal tooruses tegiwad? Kindlat ühendust ja lahket sõbrustust on soowida!

Thaiisi niju.

Loodus ei ole mitte keeletu! Kellel kõrwad on kuulda, see kuulgu! Seal jutustawad linnud, seal laulawad hallikad, seal kohisewad puud, seal lahiseb wili! Need on tesh-päiwised ime-saladused ja tesh-suwised ime-jutud, ja punased ja finised lilled nikutawad mõistes pead, ja lõukesed hõiskawad ülewal kõrges, kõiki seda kuuldes. — Wili jääb seisma, lõuke lendab laugemale; tema oli palju näinud ümberkaudu: puuwarjus seiswaid külasti, kes ennast kiriku ümber maha heitnud, nagu kari karjatse ümber; õitsewaid aidasi ja õitsewaid inimesi.

Meist kõndiswad kaks, aia kitsal warjulikul teel; õitsewad ei olnud nemad mitte, s. o. mitte mõlemad. Üks oli tasakesti nooruse paesutuses ja tasakesti nooruse punastuses, tenakas ja peen, nagu Türgi-õa õieks, ka natuke majapidaliku jumega, nagu selle kasuliku taime õied — teine

oli pikkem ja peenem, nagu õa-warre tugi, sinine prill nina peal — Professori tütar ja Kandidat. Pikkem ei ütelnud ühtigi ja lühem tõrkus; ega sedawiisi jutt figi. Meieks hoidis pääwawarju üle pea ja roosi mullade wahel — peiu käed oliwad selja peale põimitud; lonkus peaga jostistas tema:

„Ehho daudi litras kalle“ — armu-luuletused sõnad ei olnud need mitte. Tema oli Jehuda ben Halevy kirjasi alguskeeles lugenud, tema ostas Wana-Rhaldea ruut-kirja, Aramea murdes ja lihtlases Hebreä kirjawiihis — tema ostas Sanskriti ja Zendi keelt, Preestrite Kopti salakeelt — tema oli üks wäga õpetatud Kandidat.

„Gotthold!“ hüüdis tema kõrwas üks arglane hääleke, roosi-warrest weel rohkem takistatud, mille küllalt küll offad juba ära hammustatud oliwad.

„Gewa!“ wastas noor mees — seda nime Hebreä eestäheltega wälja rääkides, et nimi nagu Geewa kostis, mis üle ennast Gewa itka pahandas; tema kaasa-pesu oli juba pruutlikult märgitud, selle peal seisis E. S. ja pruutfond tähendas Kandidati kohta, kes tema kõrwas kõndis, kellega preili Gewa Sessner ennast kihlanud oli, kui aru sai, mis teisel puudus.

Aga see Kandidat, õiguse pärast oli tema juba Doktor, kanditeeris harjunud wiisil edasi, tena